

- 2) Ponieważ powództwo restytucyjne podlega długiemu, dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, w której chwili konsument powinien być w stanie powziąć wiadomość o nieuczciwym charakterze warunku umownego i o prawach przyznanych mu na mocy dyrektywy: przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, czy też przed jego upływem?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgia) w dniu 17 stycznia 2022 r. – VN/Belgische Staat

(Sprawa C-34/22)

(2022/C 213/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VN

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

Czy art. 21 ust. 1 pkt 5° WIB 1992 [kodeksu podatków dochodowych z 1992 r.], w brzmieniu nadanym przez art. 170 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen [ustawy z dnia 25 kwietnia 2014 r. zawierającej różne uregulowania], narusza przepisy art. 56 i 63 TFUE oraz art. 36 i 40 Porozumienia EOG, jako, że przedmiotowy przepis co prawda obowiązuje bez rozróżnienia krajowych i zagranicznych usługodawców, to jednak wymaga on nie tylko, aby spełnione były wymogi analogiczne, jak te przewidziane w art. 2 KB/WIB 1992 [królewskiego rozporządzenia wykonawczego do WIB 1992], które są de facto właściwe rynkowi belgijskiemu, ale przede wszystkim, aby takie analogiczne wymogi były ustanowione przez władze publiczne danego państwa członkowskiego EOG, co wykracza poza lokalny nadzór ostrożnościowy i system gwarancji depozytów zgodnie z dyrektywą nr 94/19/WE (¹) i tym samym poważnie utrudnia zagranicznym usługodawcom oferowanie ich usług w Belgii?

(¹) Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. 1994, L 135, s. 5.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova (Rumunia) w dniu 28 stycznia 2022 r. – NR/Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Sprawa C-58/22)

(2022/C 213/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Craiova

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację i oskarżona: NR

Druga strona postępowania: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Pytania prejudycjalne

Czy zasadę *ne bis in idem*, zagwarantowaną w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z obowiązkiem osiągnięcia przez Rumunię celów określonych w decyzji dotyczącej mechanizmu współpracy i weryfikacji (decyzja Komisji Europejskiej 2006/928), należy interpretować w ten sposób, że postanowienie o umorzeniu postępowania wydane przez prokuraturę po uzyskaniu istotnych dowodów w danej sprawie stoi na przeszkodzie ponownemu ściganiu tej samej osoby za ten sam czyn, choć na podstawie innej kwalifikacji prawnej, ponieważ wspomniane postanowienie jest prawomocne, chyba że zostanie stwierdzone, że okoliczność, na której oparto postanowienie o umorzeniu postępowania, nie istnieje lub że pojawiły się nowe fakty lub okoliczności, które wskazują, że okoliczność, na której oparto postanowienie o umorzeniu postępowania, już nie istnieje?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wiesbaden (Niemcy) w dniu 1 lutego 2022 r. – RL/Landeshauptstadt Wiesbaden

(Sprawa C-61/22)

(2022/C 213/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RL

Strona pozwana: Landeshauptstadt Wiesbaden

Pytanie prejudycjalne

Czy obowiązek umieszczania i przechowywania odcisków palców w dowodach osobistych na podstawie art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1157⁽¹⁾ narusza prawo Unii wyższego rzędu, w szczególności

- a) art. 77 ust. 3 TFUE,
- b) art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- c) art. 35 ust. 10 RODO⁽²⁾

i w związku z tym jest nieważny z jednego z tych powodów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1157 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie poprawy zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się (Dz.U. 2019, L 188, s. 67)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 24 listopada 2021 r. w sprawie T-370/20, KL/Europejski Bank Inwestycyjny, wniesione w dniu 2 lutego 2022 r. przez Europejski Bank Inwestycyjny

(Sprawa C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Inwestycyjny (przedstawiciele: G. Faedo, I. Zanin, pełnomocnicy)